

Çocukluk Yılları

Birçok insanın geri dönmek istediği ve dönemediği yıllar...

İnsanların aklına çoğu zaman iyi, bazen de kötü bir tat bırakan yıllar...

İnsanın yaşamına olumlu-olumsuz yönler çizen ve geleceği şekillendiren güçlü yıllar...

O yıllara dönüş mümkün olmasa da, bana göre, o yılları bütün çıplaklığıyla ve tazeliğiyle yaşamak ve yaşatmak, insanın kendini bulma, kendini yönetme yolculuğunda insana tarifi imkânsız katkılar sunar.

Dün yani 17 Kasım 2021 Çarşamba günü, benim için çocukluk anılarının tazelendiği ve canlandığı bir gündü.

Mardin-Midyat'ın sokaklarında beraber büyüdüğümüz, beraber koştuğumuz, beraber oynadığımız, beraber okuduğumuz çocukluk arkadaşım Adnan Oyal (Beth Rohom) ile uzun aradan sonra tekrar bir araya geldik. Düşünceyi eskilere, yıllar öncesine götürdük. Etrafımızda halkalanan güzel ve tatlı anılarla çocukluk yıllarımızı yâd ettik. Eskimeyen sevdamız olan Midyat'ta hoş vakit geçirdik. Yarenlik ettik. Geleceğe sivrulduk.

O yad ellerde, Almanya'da yaşamını sürdürmekteydi. Bense, gözümüzü açtığımız coğrafyanın kucağında.

Süryani kültürünün sembolü Midyat'ın kucağında büyümüş ama farklı yerlerde yaşayan iki ayrı insanın düşünce dünyası nasıl şekillenmişti?

Her birimiz kendi penceresinden hayata ve hakikate bakışımızı konuşurken felsefi konulara fazla dalmadan benlik algısının ve yaşam algısının insan yaşamındaki önemini uzun uzun konuştuk. Birbirimizi tamamlayan düşüncelerle. Tıpkı çocukluk yıllarında olduğu gibi birbirimizi anlayarak ve de tamamlayarak...

Sadece bedenlen değil, kalben, ruhen ve fikren de büyümüş olduğumuzu hissettim.

"İnsanlara oldukları gibi davranırsak, oldukları gibi kalırlar. Ama onlara olmaları gerektiği gibi davranırsak, olabileceklerinin en iyisi olurlar" diyen ünlü Alman düşünür Wolfgang Von Goethe (1749-1832)'nin düşünceleri de sohbetimize farklı bir tat katmıştı.

Zenginleştiren samimi sohbetimizden tekrar anladım ki, dünyanın her tarafında insanın gelişimi ve mutluluğu **"benlik ve yaşam"** algısının pozitif olmasına bağlıdır.

Benlik ve öteki arasına örülen duvarlar nedeniyle, merhametli farkındalığın ve müşfik eylemlerin temelini oluşturan gerekçelerin gözden kaçırılmaması gerektiğini vurgularken, Fransız filozof Simone Weil şöyle yazmaktadır: **"Verenin ve alanın gözlerinin karşılaştığı yerde, Tanrı vardır. Merhamet ve şükran, insana göklerden iner.**

İnsan ve Tanrı arasındaki uçurum sadece merhametin kanatlarıyla kapanır."

Yurtdışında yaşayan diğer Süryaniler gibi, Adnan kardeşimin de yüreği coğrafyamızın topraklarında atmaktadır.

Memleketine hoş geldin değerli Ahuno Adnan....!

Her gidişte bir kalış; her kalışta bir gidiş var.

Unutma Ahuno, aydınlanma yolu, kendini kendinde bulan, seçen, hakiki insanın yoludur.

"Herkes gibi" değil, **"kendi gibi"** olabilmenin yoludur.

Bu yol, **"bildiğini bilen insandan kendini bilen insana"** götüren yoldur.

Bu yolda, kendini beğenmişlik, böbürlenme, üstünlük ve bilgiçlik taslamak yoktur.

Bu yol, sadece ve sadece sevgi ve bilgi yoludur.

Bu yol, özgünlük ve özgürlük yoludur.

Bir gün anavatanda bu yolda hayatın pozitif enerjisini daha çok yaşayabilmek özlemiyle....!

Saygılarla

Yusuf Beğtaş